

Подивилась ясно,— заспівали скрипки! —
Обняла востаннє,— у моїй душі.—
Ліс мовчав у смутку, в чорному акорді.
Заспівали скрипки у моїй душі!

Знав я, знав: навіки,— промені як вії! —
Більше не побачу,— сонячних очей. —
Буду вічно сам я, в чорному акорді.
Промені як вії сонячних очей!